§ 1501 obč. zák., nýbrž lhůtami propadnými, jichž dbáti je soudce povinen z moci úřední (rozh. č. 5686 sb. n. s.).

Rozhodnutí nejvyšš. soudu z 1. února 1930 č. j. R I 785/29. J. K.

Práva věřitelů za pozůstalostního řízení upravují §§ 811, 812 a 815 obč. zák.; žádný z nich neposkytuje však věřitelům mimo případ oddělení pozůstalostního jmění vliv na pozůstalostní řízení. Potřebné ochrany svých práv mohou se věřitelé pozůstalosti domáhati toliko pořadem práva.

V pozůstalostním řízení zavedeném o zůstavitelově pozůstalosti prohlásil pozůstalostní soud za neplatné a bezúčinné dědické přihlášky zákonných dědiců, zůstalé vdovy a zůstalé dcery, učiněné ze zákona bezvýminečně a přijaté na soud a uznal za platnou jedině výminečnou dědickou přihlášku zůstalé vdovy učiněnou ze závěti a taktéž na soud přijatou. Usnesení to napadla banka, která přihlásila k pozůstalosti pohledávku a jest tedy její věřitelkou. Vznikla otázka, zda byla stěžovatelka jako pozůstalostní věřitelka oprávněna k takové stížnosti. Rekursní soud odpověděl k této otázce kladně, leč nelze s ním souhlasiti.

Práva věřitelů za pozůstalostního řízení upravují §§ 811, 812 a 815 obč. z., žádný z nich neposkytuje však věřitelům mimo případ oddělení pozůstalostního jmění, které tu nebylo navrženo, vliv na pozůstalostní řízení a nečiní je jeho účastníky. Potřebné ochrany svých práv mohou se věřitelé pozůstalosti domáhati toliko pořadem práva.

Nutno tudíž upříti bance jako pozůstalostní věřitelce právo ke stížnosti do usnesení, jímž pozůstalostní soud rozhodl v pozůstalostním řízení uvedeným způsobem o přihláškách dědiců.

Rozhodnutí nejvyšš. soudu z 8. února 1930 R I 69/30. J. K.
